

Μαριάνου καὶ ἀνήγειρε τὰς πεπτωνυίας αὐτοῦ ζωϊκὰς δυνάμεις. Ὁ Μαριᾶνος ἦλθεν εἰς τὴν ὥραν τῆς ἀμφιβολίας ὡς ὑπὸ τῆς θείας προνοίας πεμφθεὶς, ὁ δὲ ποιητὴς εἶχε μεγάλην κλίσιν εἰς τὸ νὰ πιστεύῃ ἔτι ὑψηλότερα τις δυνάμεις ἐξήπλου ὑπεράνω του τὰς προστατευτικὰς αὐτῆς πτέρυγας.

Ἡ ἐκδρομὴ εἰς τὸ Καστελλαμάρε ἀνήγειρεν ἐν αὐτῷ τὴν πρὸ πολλοῦ ἀφανισθεῖσαν φαιδρότητα καὶ εὐθυμίαν ἡ δὲ κυρία Κόστα, ἡ ὁποία καὶ κατὰ τὴν παρουσίαν τῆς μητρὸς ἐβλεπε τὸν ποιητὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον σκυθρωπὸν καὶ κατηφῆ, ἔχαιρεν ἤδη βλέπουσα αὐτὸν ζωηρὸν καὶ εὐθυμον.

(ἔπεται συνέχεια.)

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΑ.

Τὰ παιδιά σας — τί χαρά —
ὅταν πρωτοπερπατήσουν,
καί, γιὰ πρώτη τους φορά,
κάτι τι θὰ σὰς ζητήσουν.

Μὴν τοὺς παίρνετε μουσικὰς,
κούκλας, ψεύτικα στολίδια,
κασετίναις, μουσικαῖς
κι' ἄλλα φράγματα παγνίδια.

Μὴν τοὺς παίρνετε χαρτιά
καὶ μελάνια, καὶ κοντύλια . . .
ἄλλο σὰς ζητεῖ ἡ ματιά
καὶ τὰ ρόδινά τους χεῖλια!

Τῶν Ἑλλήνων τὰ παιδιά
ὅταν πρωτοπερπατήσουν,
νηώθουν ἀνδρική καρδιά
κι' ὅπλα θέλουν νὰ κρατήσουν!

Κι' ὁ πατέρας ποῦ ποθεῖ
στρατιώταις ν' ἀναστήσῃ
τουφεκάκι καὶ σπαθί
ἔτα παιδιά του ἄς χαρίσῃ . . .

Τὰ παιδιά ποῦ περπατοῦν
μὲ ὀλύρδο τὸ κεφάλι,
τ' ἄρματα τους σὰν κρατοῦν,
ἄνδρες γίνονται μεγάλοι . . .

ΔΗΜ. ΚΟΚΚΟΣ.

ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλᾶνος, ὁ τέταρτος ἡγεμὼν ἐκ τῆς δυναστείας Ὀβρένοβιτς, παρέσχε κατὰ τὴν εἰκοσι καὶ ἑν ἔτος διαρκέσασαν αὐτοῦ βασιλείαν οὐκ ὀλίγας ἐκπλήξεις, ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐκπλήξεων τούτων εἶνε ἡ ἀποτελοῦσα συγχρόνως καὶ τὸ — προσωρινὸν τοῦλάχιστον — πέρας τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀποφασίσαντος, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἡλικίας καὶ ἐν τῷ μέσῳ περιόδου μεστῆς πολλαπλῶν τεκμηρίων ἐξόχου ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος, νὰ ὑπογράψῃ τῇ 6. Μαρτίου αἰφνης τὴν παραίτησίν του καὶ νὰ θέσῃ τὸ βασιλικὸν τῆς Σερβίας στέμμα ἐπὶ τῆς νεαρᾶς κεφαλῆς τοῦ μόλις δεκατριετοῦς υἱοῦ του. Ἐπὶ μείζονα ἐκπλήξιν ἡ ἡ πρόξυς αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν ἐμποιεῖ ὁ καιρὸς, ὃν ἐξελέξατο διὰ τὸ διάβημα τοῦτο.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς Μιλᾶνος ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη χρόνου ἐσκόπει νὰ καταθέσῃ τὸ στέμμα, ἐπανειλημμένως ἐλέχθη κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, μετὰ δὲ τὴν ἀτυχὴ κατὰ τῆς Βουλγαρίας ἐστρατεῖαν μόλις καὶ μετὰ βίας ἀποτραπείς ὑπὸ τῶν περιστοιχιζόντων αὐτὸν ἀπέσχε τῆς ἀμέσου ἐκτελέσεως τοῦ σκοπομένου περὶ παραιτήσεως σχεδίου του. Ἀλλ' ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου τοσοῦτον ἐκτακτὸν ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα ἀνέπτυξεν ἐν τε τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ, ἐν ᾗ ἐπέδιωκε τὴν ὅσον οἶόν τε ἐδραιότεραν ἐμπέδωσιν τῶν πρὸς τὴν Αὐстроουγγαρίαν φιλικῶν σχέσεων τῆς χώρας του, καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ διαζυγίου ἀπὸ τῆς ῥωσσοφρονος συζύγου του, τοσαύτην δὲ δυνάμιν καὶ δραστηριότητα ἐπεδείξατο ἐν τῷ πρό τινων ἐβδομάδων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου συνταχθέντι νέῳ συντάγματι, ὥστε κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς οὐδεὶς ἐπίστευε μετὰ σπουδαιότητος εἰς τὴν ὅλως αἰφνιδικὰν καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐξωτερικῆς ἀνάγκης ἐπελθοῦσαν παραίτησίν του. Ἀκόμη δὲ καὶ τώρα, ἐνῶ ὁ τέως βασιλεὺς Μιλᾶνος ὤμοσεν ἤδη τῷ υἱῷ του, τῷ νέῳ βασιλεῖ τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρῳ, ἐπισήμως τὸν ὄρκον τῆς πίστεως ὡς ἀπλοῦς ὑπήκοος, καὶ ἐνῶ περὶ τῶν μελλόντων σχεδίων του οὐδὲν

ἄλλο ἀκούεται εἰ μὴ ὅτι σκοπεῖ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀθῶως εἰς τὴν Ἀνατολὴν περιγήσεις καὶ νὰ διαγάγῃ βραδύτερον ἀπράγμονα ἰδιωτικὸν βίον, ἐν τούτοις ὅμως δυσκόλως δύναται τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐπεράτωσεν ἤδη ἐντελῶς καὶ διὰ παντός τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ στάδιον. Ἐν τῷ συντάγματι ἐπεφύλαξεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Μιλᾶνος τοσοῦτον εὐρεῖαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ υἱοῦ του, ὥστε οὐδόλως ἀποκλείεται καὶ ἡ μέλουσα αὐτοῦ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τῆς πρώην χώρας του. Πολλῶ μᾶλλον δικαιουταί τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ βασιλεὺς Μιλᾶνος ἠθέλησε διὰ τῆς ἀσυνήθους ταύτης ὁδοῦ νὰ διεκφυγῇ παρούσας δυσχερείας ἢ ὅτι ἀπεφάσισε μετὰ σπουδαιότητος καὶ τελειωτικῶς ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον. Καὶ ἄλλος

ΜΙΛΑΝΟΣ.

ΝΑΘΑΛΙΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ποτὲ ἡγεμὼν ἐκ τοῦ γένους Ὀβρένοβιτς, ὁ θεῖος τοῦ Μιλᾶνου, ὁ ἡγεμὼν Μιχαήλ, παρητήθη, οὐχὶ ἐκούσιως, τοῦ σερβικοῦ στέμματος, καὶ αὐτὸς ἐθῆκεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐνιαυτῶν. Τοῦ Μιλᾶνου ἡ βασιλεία, μὴ λογιζομένων ἐνίων ἀποτυχιῶν, ἐγένετο ἐν συνόλῳ πρόξενος τῇ χώρᾳ πλείονων ἀγαθῶν καὶ μειζόνων προόδων, ἢ ὥστε ὁ παραιτούμενος βασιλεὺς νὰ στερῇται ἱκανοῦ ἀριθμοῦ φίλων καὶ πιστῶν ὁπαδῶν, ἐτοιμῶν ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ νὰ παρουσιασθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἅμα ὡς φανῇ ἐπερχομένη ἡ κατὰλληλος στιγμή. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ διεζευγμένη τοῦ Μιλᾶνου σύζυγος, ἡ βασίλισσα Ναθαλία, θυγάτηρ τοῦ Ῥώσου συνταγματάρχου Κέσχο, θὰ καταβάλλῃ πᾶσαν δυνατὴν ἐνέργειαν καὶ προσπάθειαν, ὥπως ἐπανακάμψῃ εἰς Σερβίαν καὶ ἐξασφαλίσῃ

ἑαυτῇ οὐ μόνον τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας. Οἱ φυσικοὶ αὐτῆς ἀντίπαλοι ἐν τῇ τάξει ταύτῃ ἔσονται οἱ τρεῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μιλᾶνου ἐκλεγέντες καὶ διὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνηλικιότητος τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου κεκλημένοι ἀντιβασιτεῖς, οἵτινες καὶ ἂν ῥέπωσι προσωπικῶς μᾶλλον πρὸς τὴν προσέγγισιν τῆς Σερβίας εἰς τὴν

Ῥωσσίαν ἢ τὴν Αὐστροουγγαρίαν, οὐδαμῶς ὅμως θὰ ἀλλήσωσι νὰ μερίσωσι τὴν ἰσχύϊν αὐτῶν μετὰ τῆς βασιλείας Ναθαλίας.

Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐγεννήθη τῇ 14. Αὐγούστου 1876· ἐπειδὴ δὲ ὁ νεαρὸς βασιλεὺς μόλις ἀρχομένου τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας του γίνεται ἐνήλικος, ἡ θέλησις τῶν ἀντιβασιλέων θὰ ὀρίξῃ εἰσέτι ἐπὶ πλέον τῶν πέντε ἔτων τὰς τύχας τῆς χώρας. Ὁ σπουδαιότατος τῶν τριῶν ἀντιβασιλέων, ὁ Ἰωάννης Ρίστιτς, ἐχρημάτισεν ἤδη καὶ ἄλλοτε ἀντιβασιλεὺς, ὅτε ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Σερβίας ἀνήλικος. Ἡδὴ ἄγει ὁ Ρίστιτς τὸ πεντηκοστὸν ὀγδοὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐσπούδασε δὲ ἐν Βιέννῃ, ἐν Αἰδελβέργῃ καὶ ἐν Παρισίοις καὶ κατόπιν εἰσηλθεν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον ἐν Σερβίᾳ. Καίτοι συχνάκις ἐφαίνετο μεταβάλλων τοὺς σκοποὺς του, πάντοτε ὅμως ἐγνώρισε νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐπιρροήν του. Κατὰ τὸν τελευταῖον χρόνον πρὸ τῆς παραιτήσεως τοῦ βασιλέως Μιλάνου

ἐδεικνύετο τοσούτῳ ῥωσσοφρονέστερος, ὅσῳ ἰσχυροτέρα ἐφαίνετο ἡ πρὸς τὴν Αὐστροουγγαρίαν τοῦ βασιλέως κλίσις. Ἡ ἐκ τούτου ὅμως ἐξαγωγή συμπερασμάτων περὶ τῆς μελλούσης διευθύνσεως, καθ' ἣν ὁ Ρίστιτς σκοπεῖ νὰ ἰδύνη τὸ σκάφος τῆς πολιτείας, θὰ ἦτο ἄτοπος ὡς ἐκ τοῦ χαρακτηριῶς αὐτοῦ τοῦ ἀντιβασιλέως. Ὁ δεύτερος τῶν ἀντιβασιλέων, ὁ Ἰωάννης Βελιμάρκοβιτς, ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἀνглиκότητα τοῦ βασιλέως Μιλάνου ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἤδη δὲ εἶνε στενότερος φίλος τοῦ Ρίστιτς. Ὁ τρίτος ἀντιβασιλεὺς, ὁ στρατηγὸς Πρότιτς, εἶνε ὁ ἐμπιστευτικὸς φίλος τοῦ βασιλέως Μιλάνου, εἰς αὐτὸν δὲ ἀνετέθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἐντολή, νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν τότε διάδοχον Ἀλέξανδρον ἀπὸ τῆς βασιλείας Ναθαλίας πρὸς τὸν πατέρα του Μιλάνου. Ὁ Πρότιτς εἶνε θερμότερος ὑπέρμαχος τῆς μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας συμβαδίσσεως τῆς Σερβίας. Ποία ἐπιρροή ἐν τῇ ἀντιβασίλειᾳ θὰ ὑπερισχύσῃ, εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδηλον.

1. Η ΑΡΧΙΔΟΥΚΙΣΣΑ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ (ἐν σελ. 65). Ὁ αἰφνίδιος καὶ τραγικὸς θάνατος τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας Ῥοδόλφου, ὅσῳ δῆποτε θλίψιν καὶ ὀδύνην προῦξεν, εἰς σύμπασαν τὴν Αὐστροουγγρικὴν μοναρχίαν, οὐδένα ὅμως ἄλλον ἐπληξέ καιριώτερον καὶ ἀλγεινότερον ἢ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, τὴν ἀρχιδούκισσαν Στεφανίαν. Ἡ χαριτόβριτος δευτερότοκος θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων Λεοπόλδου Β' καὶ τῆς βασιλίσσης Μαρίας Ἐνριέτας, ἡ ἀρχιδούκισσα Στεφανία, γεννηθεῖσα τῇ 21. Μαΐου 1864, ἦτο εἰσέτι τρυφερόν, μόλις δεκαεξαετὸς κοράσιον ὅτε ἐμνηστεύθη μετὰ τοῦ ἀρχιδουκὸς Ῥοδόλφου καὶ δὲν εἶχεν εἰσέτι συμπληρώσῃ τὸ δέκατον ἔβδομον τῆς ἡλικίας τῆς ἔτος, ὅτε ἐτελέσθησαν μετὰ μεγάλης πομπῆς ἐν Βιέννῃ οἱ γάμοι τῶν τῇ 10. Μαΐου 1881. Ἡ νεὰ ἀρχιδούκισσα συνώδευε τὸν σύζυγον αὐτῆς εἰς ὅλας τὰς μακρὰς αὐτοῦ περιηγήσεις, συμμετεῖχε δὲ πάντοτε μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος τῶν πνευματικῶν φιλολογικῶν ἐργασιῶν τοῦ μουσικοτραφεύς συζύγου. Τῇ 2. Σεπτεμβρίου 1883 ἐγεννήθη αὐτοῖς θυγάτριον, ἡ ἀρχιδούκισσα Ἐλισάβετ, ἥτις ἤδη πενθεῖ μετὰ τῆς μητρός, τῆς μόλις εικοσιπενταετοῦς χήρας, ἐπὶ τῇ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ τῇ καταστρεφῆσιν ἐν ἀκαρεῖ τοσαῦτα ὄνειρα χρυσᾷ καὶ τοσαύτας γλυκείας ἐλπίδας.

2. Η ΤΙΤΑΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΣΤΗΜΩΝ (ἐν σελ. 69). Μία τῶν γνωστοτάτων καὶ μάλιστα εὐφραντάστων νεανικῶν κωμωδιῶν τοῦ μεγάλου Σαίξπηρου, τὸ „Ονειρον θερινῆς νυκτός“ ἐξεδόθη πρό τινας ἐν πολυτελεστάτῃ γερμανικῇ ἐκδόσει μετὰ λαμπροτάτων καὶ ἄριστα ἐξαιργασμένων χρωμοτυπικῶν εἰκόνων, αἵτινες παριστῶσι ζωντανὰς πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀναγνώστου τὰς κυριώτερας σκηνὰς τοῦ Σαίξπηρου ποιήματος μετὰ καλλιτεχνικῆς φαντασίας, ὅντως ἀξίας τῆς τοῦ μεγίστου τῶν ποιητῶν. Ἐνταῦθα παρέχον ἐν βυλογραφίᾳ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ἐκείνην ἐκ τῶν εἰκόνων τῆς ἐν λόγῳ ἐκδόσεως, ἥτις φαίνεται τὰ μάλιστα χαρακτηριστικὴ τοῦ ὅλου ποιήματος. Τὸ „Ονειρον θερινῆς νυκτός“ εἶναι ἐν πᾶσι παρωδίαις, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ „Ῥωμαίου καὶ Ἰουλίαν“, εὐφροσύνη καὶ ἀστείωτάτῃ περισπωμένῳ τοῦ ἔρωτος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τραγικὴν αὐτοῦ ἐξύμνησιν ἐν τῷ δράματι τοῦ „Ῥωμαίου“. Ὁ ποιητὴς ἐν τῇ κωμωδίᾳ ταύτῃ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἔρως διὰ τοῦ ἐξωραϊστικοῦ αὐτοῦ πρίσμα-

τος παρέχει καὶ εἰς τὸ ἀσχημότερον καὶ εἰδεχδέστατον ὃν ἀκαταμαχητὰ θέλητρα, ἀποδεικνύει δὲ τοῦτο διὰ τοῦ ἀκατασχέτου ἔρωτος τῆς περικαλεστέας καὶ θελκτικωτάτης θεᾶς Τιτανίας πρὸς τὸν γαῖδουροκέφαλον ὑφάντην Στήμονα, ὅστις ἐνῷ εἰς τοὺς συντρόφους του ἐμποιεῖ φρίκην διὰ τῆς τερατώδους μορφῆς του, εἰς τὴν ἐρωτόληπτον θεᾶν φαίνεται ὡς τὸ ἰδεώδες τῆς ἀνδρικῆς καλλονῆς.

3. Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ G. Chierici (ἐν σελ. 73). Ὅπως αἱ πλαγγόνες εἴτε κοῦκλαι διὰ τὰ μικρὰ κοράσια εἶνε ἡ μόνη κατάλληλος καὶ τῇ φύσει τῶν μελλουσῶν μητέρων τὰ μάλιστα ἀρμόζουσα παιδιὰ, οὕτω καὶ διὰ τοὺς παῖδας ὑπάρχουσι διάφορα παιγνίδια, ἀρμόζοντα μόνον εἰς τὰς φυσικὰς τάσεις τῶν ἀρρένων καὶ οὐ μόνον τέροντα καὶ φυγαγωγούντα τὴν φιλοπαίγμονα αὐτῶν φύσιν ἀλλὰ καὶ παιδαγωγούντα ἐπὶ τὸ ἀνδρικώτερον τὰς ἀπαλὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ μεγίστην ἐξασκούντα ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντός των. Τοιαῦτα διασκεδαστικὰ καὶ παιδαγωγικὰ μέσα διὰ τοὺς μικροὺς παῖδας εἶναι, ἐκτὸς ἄλλων πολλῶν, καὶ οἱ μικροὶ ξύλινοι εἴτε μεταλλῖνοι στρατιῶται, μὲ τοὺς ὁποίους παίζει ἡ μᾶλλον σπουδάζει ὁ μικρὸς ἥρως ἐπὶ τῆς ἡμετέρας εἰκόνας. Ὁ μικρὸς οὗτος πολεμιστὴς, τὸν ὁποῖον βλέπομεν μετὰ τοσαύτης σοβαρότητος ἐν ἡρώϊκῃ ὄντως θέσει καὶ περιβολῇ ἐτοιμαζόμενον νὰ ἐκπυροβολήσῃ τὸ τηλεβόλον αὐτοῦ κατὰ τῶν παρατεταγμένων ἐχθρικῶν στρατευμάτων, τίς οἶδε ἂν ἡμέραν τινὰ δὲν ἀναδειχθῇ μέγας ἥρως, ἡ διάσημος στρατηγὸς καὶ μεγαλουργήσῃ ἐν τῷ σταδίῳ, ὅπερ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων φαίνεται ἀσπαζόμενος; Τοιαύτη σκέψις καὶ ἐλπίς φαίνεται διαφαιδρύνουσα τὸ σοβαρὸν πρόσωπον τῆς συνετῆς μητρός, ἥτις παρακολουθεῖ μετὰ προφανοῦς ἐνδιαφέροντος τὰ κινήματα τοῦ νεαροῦ πολεμιστοῦ, τοῦ προσελκύνοντος τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πάντων τῶν περισταμένων, ἐξαιρουμένης μόνῃς τῆς γαλῆς, ἥτις εὐρίσκει μακαρίαν ἀπόλαυσιν προστριβομένη πρὸς τὸν πόδα τῆς καθέδρας. Ὁ μικρὸς οὗτος ἥρως φαίνεται ὅτι, ἐν καιρῷ εἰρήνης, καλλιεργεῖ καὶ τὴν ζωγραφικὴν τέχνην, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τοίχου προσωπογραφία, δεξιὰ τῇ ἡμετέρας εἰκόνας.

4. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ (ἐν σελ. 76).